

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 69/11

Luksemburg, 12 lipca 2011 r.

Wyrok w sprawie C-324/09
L'Oréal i in. / eBay

Trybunał uszczegółowił kwestię odpowiedzialności spółek będących operatorami rynku elektronicznego w Internecie za naruszenia prawa znaków towarowych popełniane przez użytkowników

Sądy krajowe muszą mieć możliwość nakazania tym spółkom podjęcia działań mających na celu nie tylko przerwanie naruszeń praw własności intelektualnej, ale także zapobieżenie nowym naruszeniom tego rodzaju

eBay obsługuje działający na światową skalę rynek elektroniczny w Internecie, na którym osoby fizyczne i przedsiębiorcy mogą dokonywać transakcji kupna-sprzedaży szerokiej gamy towarów i usług.

L'Oréal jest właścicielem wielu renomowanych znaków towarowych. Dystrybucja jej towarów (przede wszystkim kosmetyków i perfum) odbywa się za pośrednictwem zamkniętej sieci dystrybucji, w ramach której autoryzowani dystrybutorzy nie są uprawnieni do dostarczania produktów innym dystrybutorom.

Spółka L'Oréal zarzuca eBay udział w naruszeniach prawa znaków towarowych, których dopuszczają się użytkownicy jego serwisu. Ponadto poprzez zakup w ramach odpłatnych usług odsyłania w Internecie (takich jak system AdWords Google) słów kluczowych odpowiadających znakom towarowym należącym do L'Oréal, eBay kieruje swoich użytkowników do oferowanych do sprzedaży w jego serwisie towarów naruszających wspomniane prawa. Dodatkowo L'Oréal uważa, że podjęte przez eBay wysiłki mające na celu zapobieżenie sprzedaży w jego serwisie towarów stanowiących naruszenie są nieadekwatne. L'Oréal zidentyfikowała różne formy naruszenia obejmujące między innymi sprzedaż i oferowanie do sprzedaży konsumentom w Unii markowych towarów L'Oréal przeznaczonych przez tę spółkę do sprzedaży w państwach trzecich (przywóz równoległy).

High Court (Zjednoczone Królestwo), przed którym toczy się spór, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z kilkoma pytaniami dotyczącymi obowiązków, jakie mogą ciążyć na spółce będącej operatorem rynku elektronicznego w Internecie w zakresie uniemożliwienia swym użytkownikom popełniania naruszeń prawa znaków towarowych.

Trybunał podkreślił na wstępie, że wobec osoby fizycznej dokonującej sprzedaży towaru markowego online właściciel znaku towarowego może powołać się na przysługujące mu prawo wyłączne jedynie wówczas, gdy transakcja jest zawierana w kontekście prowadzonej przez tę osobę działalności handlowej. Dotyczy to w szczególności przypadku, gdy sprzedaż wykracza – ze względu na swój rozmiar i częstotliwość – poza sferę prywatnej działalności.

Trybunał wypowiedział się w pierwszej kolejności na temat dokonywanych za pośrednictwem rynków elektronicznych online - takich jak eBay - czynności handlowych skierowanych do konsumentów w Unii. Stwierdził on, że przepisy prawa Unii w dziedzinie znaków towarowych mają zastosowanie do ofert sprzedaży i reklamy towarów markowych znajdujących się w państwie trzecim, jeżeli okazuje się, że owa oferta lub reklama skierowana jest do konsumentów w Unii.

Do sądów krajowych należy dokonanie, indywidualnie dla każdego przypadku, oceny, czy istnieją przesłanki pozwalające na stwierdzenie, że oferta sprzedaży lub reklama wyświetlona na rynku elektronicznym online jest skierowana do konsumentów w Unii. Na przykład sądy krajowe mogą wziąć pod uwagę strefy geograficzne, do których sprzedawca jest gotów wysłać towar.

Następnie Trybunał orzekł, że operator rynku elektronicznego w Internecie nie używa znaków towarowych w rozumieniu prawodawstwa Unii, jeżeli świadczy usługę polegającą na zwykłym umożliwieniu swym klientom przedstawienia w swoim serwisie – w kontekście prowadzonej przez tych klientów działalności handlowej – oznaczeń odpowiadających znakom towarowym.

Ponadto Trybunał uszczegółowił niektóre aspekty dotyczące odpowiedzialności operatora rynku elektronicznego online. Zaznaczając, że ustalenie odpowiedzialności należy do sądów krajowych, Trybunał stwierdził, że jeżeli operator udziela wsparcia, które polega w szczególności na optymalizacji prezentacji danych ofert sprzedaży online lub na ich promocji, to odgrywa on czynną rolę, która może pozwolić mu na powzięcie wiedzy o danych dotyczących poszczególnych ofert lub na sprawowanie nad nimi kontroli.

Jeżeli operator odgrywa taką „czynną rolę”, nie może powoływać się na zwolnienie z odpowiedzialności, które prawo Unii przewiduje pod pewnymi warunkami dla dostawców usług online takich jak operatorzy rynków elektronicznych w Internecie.

Co więcej, nawet gdy taki operator nie odgrywa czynnej roli w opisanym powyżej znaczeniu, nie może on powołać się na wspomniane zwolnienie z odpowiedzialności, jeżeli wiedział o stanie faktycznym lub okolicznościach, na podstawie których przedsiębiorca wykazujący należyta staranność powinien stwierdzić bezprawność danej oferty sprzedaży online, i w przypadku posiadania takiej wiedzy nie podjął niezwłocznie działań w celu usunięcia takich danych lub uniemożliwienia do nich dostępu.

Trybunał wypowiedział się wreszcie w przedmiocie nakazów sądowych, które mogą być wydawane w stosunku do operatora rynku elektronicznego online, jeżeli ten nie zdecyduje się z własnej inicjatywy doprowadzić do zaprzestania naruszeń praw własności intelektualnej i podjąć działań w celu uniknięcia sytuacji, w których ponownie dochodziłoby do takich naruszeń.

Takiemu operatorowi można mianowicie nakazać podjęcie działań pozwalających na ułatwienie identyfikacji jego klientów-sprzedających. W tym względzie, chociaż poszanowanie ochrony danych osobowych jest konieczne, to wciąż, w przypadku gdy autor naruszenia działa w obrocie handlowym, a nie w sferze życia prywatnego, musi być on wyraźnie rozpoznawalny.

W konsekwencji Trybunał uznał, że prawo Unii wymaga od państw członkowskich zapewnienia, że sądy krajowe właściwe w zakresie ochrony praw własności intelektualnej będą mogły nakazać operatorowi podjęcie działań, które przyczynią się nie tylko do zaprzestania naruszeń tych praw przez użytkowników jego rynku, ale także do zapobieżenia nowym naruszeniom tego rodzaju. Owe nakazy muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, a ponadto nie mogą tworzyć ograniczeń w handlu prowadzonym zgodnie z prawem.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106